

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/75/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113206875
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113206875.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľky: E. H., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, proti odporcovi: D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX, toho času N. XX/B, C. nad R., v konaní o vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu, takto

rozhodol:

Súd úplne vylučuje odporcu z užívania rodinného domu č.s. XX postaveného na KN-C parc. č. XXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoría k. ú. J. -U..

Súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Žiline náhradu trov konania vo výške 99,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 4.6.2013 domáhala vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu č.s. XX nachádzajúceho sa na KN-C parc. č. XXX zapísaného na LV č. XX k.ú. J..

Návrh na vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu podala po tom, čo tunajší súd uznesením č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 13.2.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. XCo/XXX/XXXX-XX zakázal odporcovi vstupovať do rodinného domu č.s. XX. a k nemu prislúchajúcej šope, postaveného na KN-C parc. č. XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a zapísané na LV č. XX k.ú. J. - U. do právoplatné skončenia veci vedenej pod sp.zn. 14C/75/2013.

Navrhovateľka návrh odôvodnila fyzickými útokmi odporcu voči nej a deťom, keď voči odporcovi podala trestné oznámenie pre prečin nebezpečného vyhrážania. Prvý krát tu odporca napadol v roku 2012, reagoval nepredvídateľnými výbuchmi hnevu. Doma ich fyzicky a psychicky týral, pričom ho policajti dňa 11.2.2013 deložovali z domu.

Odporca k návrhu uviedol, že dom spoločne za prostriedky 200.000,- Sk z flexipôžičky rekonštruovali. Pôžičku sám splácal, pretože odporkyňa bola dlhodobo nezamestnaná. V dome spravil nové podlahy, kúrenie, rozvody, rekonštrukciu vodovodu a čističku odpadových vôd, zateplenie, plot. Počas manželstva mal dobrý vzťah k deťom aj manželke, pomáhal jej až do 2012, kedy začala vyhľadávať mužskú známosť a všetky práce zostali na ňom. Navrhovateľka ho dala zatvoriť a žije so svojim milencom, nedáva mu informácie o deťoch, bráni deťom v návštevách, pričom deti ho majú radi. Informácie musí získavať cez starostu alebo cez orgán sociálno-právnej ochrany detí.

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávaní navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu. Uviedla, že počas konania bol odporca vzatý do väzby, pretože v útokoch proti nej pokračoval. Odporcu sa stále veľmi bojí, rovnako aj deti, s ktorými musím chodiť ku psychologicke.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky ako aj pripojením spisu 28T/175/2013 a 2C/50/2013.

Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina č.k. 2C/50/2013 zistil, že na základe uznesenia KS ZA 56Co/162/2013 zo dňa 16.4.2013 bolo zmenené uznesenie OS Žilina 2C/50/2013-13 z 13.2.2013 tak, že odporcovi bolo zakázané vstupovať do rodinného domu č. súp. XX a k nemu prislúchajúcej šope postaveného na parc. č. P. parc. č. XXX zast. plochy a nádvoria o výmere XXX mX a zap. na LV č. XX pre k. ú. J. U. a približovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť nie menej ako 10 m až do právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 14C/75/2013, pričom návrh vo zvyšku bol zamietnutý.

Podľa LV XX k. ú. J. U., ako vlastník pozemku P. parc. č. XXX o výmere XXX mX zast. plochy a nádvoria a stavby č. súp. XX rodinný dom, postavený na P. parc. č. XXX k. ú. J. U. je vedená navrhovateľka v podiele 1/1. Podľa evidencie katastra nehnuteľností, odporca nie je podielovým alebo bezpodielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností.

Súd zistil, že rozsudkom č.k. 28T/175/2013-643 ktorým bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom a obvineným odporcom, podľa ktorého bol odporca uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a zločinu znásillnenia, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a zaradený na výkon trestu odňatia slobody s min. stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2013.

Z výrokovej časti rozsudku súd zistil, že odporca súdny zákaz uložený súdom č.k. 2C/50/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 56Co/162/2013 zo dňa 16.4.2013 nerešpektoval a dňa 14.06.2013 v čase približne o 23.00 hod. vstúpil do rodinného domu súp. č. XX v obci J., okr. T. a zotrval v ňom až do dňa XX.XX.XXXX približne do 09.00 hod., pričom po vstupe do rodinného domu dňa 14.06.2013 v čase približne o 23.00 hod. medzi dverami oplľul svoju manželku E. H., vulgárne jej nadával slovami „kurva, šľapka, štetka“ a pýtal sa jej, s kým telefonovala, že počul cez okno, že volala s nejakým E., v chodbe sa vyzul a išiel do kuchyne a potom, čo si jeho manželka položila svoj mobilný telefón na kuchynskú linku, vzal uvedený telefón a prezeral si prijaté SMS správy aj denník hovorov, potom k nej pristúpil, dal jej facku a zatelefonoval z jej telefónu E. E., ktorému vulgárne nadával a pýtal sa ho, odkiaľ je, že si ho nájde, že zabije najskôr jeho a potom svoju manželku, že mu je jedno, aj keď bude sedieť v base, že on si ho nájde, po skončení hovoru telefón vypol, vložil si ho do vrečka, následne prešiel s manželkou do obývačky, kde si sadli a chvíľu sledovali televízor, nato obvinený odišiel do kuchyne a keď sa vrátil do obývačky, pristúpil k nej zozadu, chytil ju zozadu za vlasy, priložil jej pod krk kuchynský nôž s červenou rukoväťou s dĺžkou čepele 32cm a povedal jej: „ty kurva, ja ťa podrežem“, na čo sa ho spýtala, či ju chce podrezať ako v tom februári, na to povedal, že ak ho bude nasierať, mykne nožikom a podreže ju, nato odišiel do kuchyne, následne sa vrátil do obývačky a ukazoval jej, že má krabičku kondómov, ktorú položil na stolík, keď sa ho spýtala, načo mu sú, povedal jej, že nech sa nestará, že ich aj tak nebude používať, že to bude s ňou robiť naplno, na to mu povedala, že žiaden sex s ním nebude mať, na čo jej

povedal, že bude ho mať a naplno, že on má na to strašnú chuť, potom k nej pristúpil a začal jej sťahovať tepláky a nohavičky, ktoré keď mala na stehnách, silno nimi mykol, čím ich na boku roztrhol, potom jej vyzliekol tričko a podprsenku, ktorú potiahol dopredu obidvoma rukami, čím sa roztrhlo ramienko a časť podprsenky pri zapínaní vzadu a potom jej podprsenku stiahol cez ľavú ruku, počas toho opakovala, že nechce mať s ním sex, pričom bol rozčúlený a povedal, že ten sex chce mať, že jej chce urobiť ešte jedno decko, že to bude robiť naplno, že keby otehotnela, budú ľudia rozprávať, že to má s druhým mužom a vykonal súlož, pričom jej držal obidve jej ruky nad hlavou, aby sa nemohla brániť. Hoci navrhovateľka sa rozplakala a s plačom ho prosila, aby prestal, že nemôže mať ďalšie dieťa, po vyvrcholení opätovne na nej vykonával súlož. Navrhovateľke povedal, že sa jej nedovolí ísť ani osprchovať, aby to semeno zostalo v nej, keď neberie žiadnu antikoncepciu. Následne sa jej vyhrážal, že ešte neskončili so sexom, že ešte raz to bude naplno a že na nej vidí, že to s ním nechce robiť, hompálal s nožom, a hovoril jej, či chce, aby ho pustil a či chce, aby sa jej zapichol do nohy alebo do brucha. Po prečítaní správ z navrhovateľkinho mobilného telefónu zobral opäť ten nôž a opäť jej vulgárne nadával, slovami: „ty kurva, podrežem ťa“. Po tom ako ju poslal prichystať mu paplón, násilím ju posadil na gauč a povedal jej, že chce mať s ňou ešte raz naplno sex a hoci navrhovateľka odporovala, vyzliekol jej tričko a tepláky a prikázal jej, aby si ľahla a vykonal na nej súlož, pričom jej opäť držal obidve ruky nad hlavou. Keď ho prosila, aby prestal, že nechce dieťa, že už nemôže mať tretie dieťa, povedal jej, že to je jej problém, že on chce tretie dieťa a keď ho neporodí, tak skape pri pôrode a to bude jej problém. Povedal jej, nech si reve, koľko chce, aj tak jej to nepomôže, a pokračoval vo vykonávaní súložu až do vyvrcholenia.

Už pred týmto konaním bol odporca rozsudkom Okresného súdu v Žiline č.k. 36T/60/2013 zo dňa 26.4.2014, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, odsúdený za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona a odsúdený na výkon odňatia trestu slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu so stanovením skúšobnej doby na 1 rok za tok že v polovici mesiaca január 2013 v čase asi o 15.30 hod. po príchode domov vošiel do spálne rodinného domu č. XX v obci J., kde si odporkyňa aby prišla za ním, kde ju potom ako si sadla k nemu na posteľ a on si prisadol ku nej zozadu, jednou rukou ju chytil za krk a druhou rukou v ktorej držal kuchynský nožík o dĺžke čepele cca 10 cm jej ho priložil ku krku a začal sa jej slovne vyhrážať, že ju podreže, lebo ho stále podvádza, následne od konania upustil, nakoľko do izby vošli ich maloleté deti, neskôr v ten deň v čase o 17.30 hod. sa nachádzal v kuchyni uvedeného rodinného domu spoločne s odporkyňou, v ruke držal fľašku s domácou pálenkou, ktorou svojej manželke polial vlasy a odev a pred deťmi povedal, že zapáli zápalku, ktorú do nej hodí a ona zhorí, zapálil zápalku, ktorú ihneď zhasol, následne dňa 09.02.2013 v čase asi o 20.00 hod. potom čo odporkyňa nevpustil do domu, ona odišla preč a na ulici pri Evanjelickom kostole ju dobehol a slovne sa jej vyhrážal: „Prašším Ťa do potoka dole hlavou“, pričom odporkyňa mala z jeho konania strach.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Uvedené ustanovenie dáva možnosť súdu riešiť problematiku bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade, ak jeden z bezpodielových spoluvlastníkov, teda jeden z manželov, fyzicky alebo psychicky týra druhého manžela. Ide o možnosť domáhať sa, aby súd na návrh jedného z manželov obmedzil užívacie právo druhého manžela k domu alebo k bytu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Manžel, ktorý podá návrh na súd, musí preukázať, že došlo k psychickému alebo fyzickému násilliu, resp. že je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Zákon zakotvil podmienku, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v dome či byte druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti. Ak súd zistí naplnenie predpokladov pre obmedzenie alebo pozbavenie práva užívať dom či byt danej v hypotéze právnej normy, môže právo užívať dom alebo byt druhému manželovi obmedziť alebo ho môže z užívania úplne vylúčiť. Vylúčenie z užívania domu či bytu znamená, že súd rozhodne, že druhý manžel, a teda aj spoluvlastník nemôže užívať dom alebo byt a zakáže mu vstup do domu či bytu. Zákon faktické opustenie domu či bytu vylúčením z užívania neviaže na poskytnutie žiadnej bytovej náhrady. Súd takýmto postupom musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva

dať možnosť, aby sa riešili právne situácie takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého (druhých) na pokojný a zdravý život, na ochranu zdravého vývoja detí, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, resp. spoluužívanie domu či bytu, pričom pred ochranou práv spoluvlastníka, zákonodarca rozhodol, že ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte.

Vylúčenie z užívania bytu je jednou z krajných možností obmedzenia vlastníckeho práva, ktorým zákonodarca umožnil obmedziť užívacie práva k bytu (domu) vlastníkovi bez náhrady. Každý vlastník je totiž oprávnený vec držať (iuspossidendi), brať z nej úžitky (iusfruendi) a vec užívať (iusdisponendi). Práve pre obmedzenie vlastníckeho práva ako základného práva, ktorého nedotknuteľnosť je zaručená Ústavou SR a Dohovorom o základných právach, je daná výnimočnosť uplatnenia tohto inštitútu, ktorá je prípustná len v krajnom prípade, kedy dôvodne možno predpokladať hrozbu na živote a zdraví druhého manžela alebo blízkych osôb. Podmienkou je že sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, podľa ktorej musí v čase rozhodovania súdu existovať reálna hrozba alebo priame fyzické alebo psychické násillie jedného z manželov. Zároveň musí ísť o takú intenzitu, keď sa ďalšie spolužitie stalo neznesiteľným.

V konaní súd pritom zistil, že odporca nie je ani len vlastníkom domu ani jeho príslušenstva, nie je ani jeho nájomníkom či užívateľom na základe vecného práva, teda dom užíval len odvodením od práva spolužitia s navrhovateľkou ako jeho manželkou. Teda práva odporcu k domu sú oveľa slabšie ako práva podielového alebo bezpodielového spoluvlastníka domu.

Nakoľko súd mal z právoplatného rozsudku č.k. 28T/175/2013-643 preukázané také konanie odporcu, ktoré naplnilo znaky zločinu a je bezpochyby spôsobilé vyvolať u navrhovateľky odôvodnené obavy o svoj život a zdravie, ďalšie spolužitie odporcu v dome s navrhovateľkou súd považuje za vylúčené, dokonca nežiaduce, odporca nemá k domu vlastnícke ani spoluvlastnícke právo, súd návrhu vyhovel a vylúčil odporcu z užívania rodinného domu.

Pokiaľ odporca poukazoval na spoločné zhodnotenie domu rekonštrukciou, toto súd považoval vo vzťahu k prejedávanej veci za irelevantné, pretože takéto nároky môžu byť riešené len v prípadnom majetkovom spore či pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, avšak nakoľko si úspešná navrhovateľka náhradu trov konania neuplatnila, súd jej tento nárok nepriznal.

Podľa §2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Nakoľko uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 14C/75/2013-19 zo dňa 2.4.2013 bolo navrhovateľke priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, súd podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. uložil povinnosť úhrady súdneho poplatku podľa pol. 1 písm. b/ prílohy zákona odporcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolať treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).